

UZASADNIENIE

wyroku w całości

Decyzją z 3 kwietnia 2020 r. Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, po rozpoznaniu wniosku z 27 sierpnia 2019 r., odmówiono A. G. prawa do emerytury rolniczej na podstawie art. 19 i 20 ustawy z 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2020 r., poz. 174 ze zm.), ponieważ zgodnie z informacją z ZUS-u przy ustalaniu prawa do świadczenia pracowniczego zostały wnioskodawcy zaliczone: okresy pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 29 czerwca 1954 r. do 15 listopada 1954 r. i od 8 listopada 1956 r. do 22 sierpnia 1957 r., okres pobierania i opłacania składek na ubezpieczenia społeczne rolników od 1 lipca 1956 r. do 30 września 1995 r., okres służby wojskowej od 16 listopada 1954 r. do 7 listopada 1956 r. oraz okres zatrudnienia od 22 sierpnia 1958 r. do 6 czerwca 1959 r. i od 1 lipca 1959 r. do 31 grudnia 1976 r., w związku z czym okresów tych nie można już zaliczyć przy ustalaniu prawa do emerytury rolniczej, a nadto KRUS podał, że wnioskodawcy nie zaliczono okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 15 stycznia 1949 r. do 1 września 1949 r., okresu pracy we własnym gospodarstwie rolnym od 1975 r. do 30 czerwca 1977 r. oraz okresu zatrudnienia w J. od 1 marca 1957 r. do 22 sierpnia 1958 r. i pracy w D. od 22 sierpnia 1958 r. do 10 czerwca 1959 r., ponieważ okresy te nie zostały przez ubezpieczonego udokumentowane. W konkluzji rolniczy organ emerytalny stwierdził, że wnioskodawca co prawda osiągnął wiek emerytalny 65 lat, lecz nie udowodnił żadnego okresu podlegania ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu, a zatem brak podstaw do przyznania emerytury rolniczej. (decyzja w aktach KRUS k. 30)

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą ubezpieczony złożył od niej w dniu 4 maja 2020 r. odwołanie, wnosząc o zmianę decyzji poprzez przyznanie prawa do emerytury rolniczej. W uzasadnieniu skarżący argumentował, że fermę drobiową o kierunku produkcja prowadził w Ł. od 10 marca 1969 r. do 20 czerwca 1976 r., tj. 7 lat, równolegle wykonując pracę zawodową do czasu wywłaszczenia w związku z budową osiedla mieszkaniowego, a następnie fermę przeniósł do Z., gdzie prowadził produkcję od 20 czerwca 1976 r. do 15 stycznia 1998 r., tj. 22 lata, czyli łącznie przez 29 lat. Skarżący wyjaśnił, że przez cały czas ferma była kontraktowana w (...) Zakładach (...). Wskazał, że załączona książeczka sprzedaży towarów z produkcji drobiarskiej potwierdza produkcję w latach 1976-1999 i jest w aktach sprawy, a nadto powołał się na kwestionariusz o przyznanie emerytury i zaświadczenie o składkach na ubezpieczenie rolnicze z 9 września 2019 r., zaświadczenie o wysokości składek na ubezpieczenie rolników w aktach sprawy, na kserokopie decyzji o rentę chorobowej, na której przebywał 3 lata od 5 lipca 1995 r. do 20 lipca 1998 r. Podniósł, że nie wie dlaczego pozwany ma wątpliwości co do okresu, gdy odbywał służbę wojskową. Wyjaśnił, że Zakłady (...) nie prowadziły skupu przy pomocy książeczki tylko kwotowo, dalsze rozliczenia, jak i kredyty na pasze i na pisklęta prowadził Bank (...) wspólnie z zakładami. Składki na ubezpieczenia rolnicze prowadził KRUS. Podniósł, że w/w urzędy, które nadzorowały i rozliczały produkcję drobiarską obecnie nie istnieją. Końcowo wskazał, że ma 87 lat, jest emerytem i osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym, konkludując, że wnosi o zmianę zaskarżonej decyzji. (odwołanie k. 3-4)

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 22 maja 2020 r. pozwany wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w całości, dodając, że dołączone do odwołania dokumenty w postaci decyzji o wywłaszczeniu nieruchomości, zaświadczenia o powierzchni gruntów i kierunku specjalizacji oraz opinia prawna nie stanowią nowych okoliczności w sprawie. (odpowiedź na odwołanie k. 10-11)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. G. urodził się w dniu (...) (okoliczność bezsporna).

Ubezpieczony ma przyznane prawo do emerytury pracowniczej poczynając od 15 stycznia 1998 roku na podstawie decyzji ZUS z dnia 25 marca 1998r. (okoliczność niesporna).

Jest nadto uprawniony do renty rolniczej, która jest zawieszona z uwagi na to, że emerytura pracownicza jest dla niego świadczeniem korzystniejszym. (okoliczność niesporna).

W dniu 27 sierpnia 2019 r. odwołujący wystąpił do KRUS z wnioskiem o przyznanie emerytury rolniczej, do którego dołączył kwestionariusz wskazując w nim następujące okresy:

15.01.1949 r. – 1.09.1949 r. – praca w gospodarstwie rodziców,

1.09.1949 r. – 20.06.1954 r. – Państwowe Technikum (...) Dziewiarskiego

16.11.1954 r. – 8.11.1956 r. – służba wojskowa

8.11.1956 r. – 1.03.1957 r. – praca w gospodarstwie rodziców

1.03.1957 r. – 22.08.1958 r. – praca zawodowa

22.08.1958 r. – 10.06.1959 r. – praca zawodowa

1.07.1959 r. – 31.12.1976 r. – praca zawodowa

10.03.1969 r. – 20.06.1970 r. – prowadzenie fermy drobiu

20.06.1969 r. – 15.01.1998 r. - prowadzenie fermy drobiu

1975 r. – nabycie gruntów, prowadzenie działów specjalnych – ferma drobiu.

(wniosek k. 2-4 akt KRUS II plik, kwestionariusz k. 10 akt KRUS II plik)

Wnioskodawca podlegał rolniczemu ubezpieczeniu społecznemu w okresach

1.07.1977 r. – 31.12.1982 r.

1.01.1983 r. – 31.12.1990 r.

1.01.1991 r. – 29.08.1995 r.

30.08.1995 r. – 30.09.1995 r.

(zaświadczenie k. 6 akt KRUS II plik)

Powyższy wniosek o emeryturę rolniczą był kolejnym wnioskiem odwołującego, który również 3 września 1993 r. złożył wniosek o przyznanie uprawnień do tego świadczenia w KRUS. (wniosek k. 1 akt (...) plik I)

Powyższy wniosek został rozpoznany odmownie, przy czym w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 28 września 2000 r. w sprawie III AUa 229/00 ustalono, że zaświadczenie o zatrudnieniu od 22 sierpnia 1957 r. do 6 czerwca 1959 r. zostało nieudolnie podrobione, co zostało potwierdzone w zaświadczeniu archiwalnym. (uzasadnienie k. 54 verte akt KRUS plik I)

W dniu 2 września 2019 r. KRUS wystąpił do ZUS-u z wnioskiem o wskazanie jakie okresy pracy w rolnictwie i opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników oraz jakie okresy pracy poza rolnictwem zostały zaliczone przez ZUS ubezpieczonemu do prawa i wysokości przyznanej emerytury pracowniczej. (wniosek k. 7 akt KRUS plik II)

Pismem z 21 lutego 2020 r. ZUS poinformował KRUS o zaliczeniu wnioskodawcy do prawa i wysokości świadczenia emerytalnego następujących okresów:

29.06.1954 r. – 15.11.1954 r. – praca w gospodarstwie rolnym rodziców

16.11.1954 r. – 7.11.1956 r. – okres służby wojskowej

8.11.1956 r. – 22.08.1957 r. – praca w gospodarstwie rolnym rodziców

22.08.1958 r. – 6.06.1959 r. – zatrudnienie

1.07.1959 r. -31.12.1976 r. – zatrudnienie

1.07.1977 r. – 30.09.1995 r. okres opłacania składek na ubezpieczenia społeczne rolników.

(pismo ZUS k. 25 akt KRUS plik II)

KRUS wystąpił do wnioskodawcy pismem z 6 marca 2020 r. o uzupełnienie dokumentacji albowiem wobec informacji z ZUS możliwe jest zaliczenie przez pozwanego następujących okresów, które nie zostały uwzględnione do emerytury pracowniczej:

15.01.1949 r. -1.09.1949 r. – praca w gospodarstwie rolnym rodziców

1975-30.06.1977 r. praca we własnym gospodarstwie rolnym

1.03.1957 r. – 22.08.1958 r. okres pracy zawodowej (J. i w D.)

co dawałoby staż w ilości 4 lat, 8 miesięcy, 20 dni, pod warunkiem, że wnioskodawca te okresy potwierdzi dokumentami. (pismo ZUS k. 26-27 akt KRUS plik II)

W dniu 31 marca 2020 r. wnioskodawca zgłosił w KRUS do protokołu, że nie jest w stanie uzupełnić dokumentacji z uwagi na stan zdrowia i sytuację epidemiologiczną. (protokół k. 29 akt KRUS plik II)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, które nie budziły zastrzeżeń Sądu pod względem ich wartości dowodowej.

Sąd pominął opinię z 6 czerwca 1959 r. załączoną do odwołania, albowiem kwestia braku wartości dowodowej tego dokumentu z uwagi na jego nieudolne podrobienie została już zweryfikowana w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w sprawie III AUa 229/00, na co słusznie powołał się w odpowiedzi na odwołanie pozwany.

Ponadto Sąd pominął decyzję wyłączeniową i kserokopię opinii z 21 kwietnia 1977r., która nosi cechy przerabiania długopisem o niebieskim tuszu oraz kartę o kierunku specjalizacji gospodarstwa indywidualnego, albowiem nie stanowią one nowych okoliczności w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Na wstępie należy podnieść, że w niniejszym postępowaniu Sąd rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c. uznając, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Materiał dowodowy jest kompletny i pozwala na ustalenie wszystkich istotnych okoliczności, nie wymaga uzupełnienia, a stanowiska stron zostały już jasno sformułowane w toku postępowania co w konsekwencji pozwoliło na rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym.

Przedmiotem sporu w toczącym się postępowaniu z odwołania od decyzji Prezesa KRUS było rozstrzygnięcie, czy ubezpieczony spełnia wymóg stażowy niezbędny do uzyskania prawa do emerytury rolniczej.

Zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 13) emerytura rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny; wiek emerytalny kobiety wynosi 60 lat, a mężczyzny 65 lat;

2. podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 25 lat, z uwzględnieniem art. 20.

Stosownie do treści art. 20 ust. 1-3 ww. ustawy do okresów ubezpieczenia wymaganych zgodnie z art. 19 ust. 1 punkt 2 i ust. 2 punkt 2 zalicza się okresy:

1. podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników indywidualnych i członków ich rodzin w latach 1983-1990;
2. prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w gospodarstwie rolnym, po ukończeniu 16. roku życia, przed dniem 1 stycznia 1983 roku;
3. od których zależy prawo do emerytury zgodnie z przepisami emerytalnymi.

Powyższych okresów nie zalicza się do okresów ubezpieczenia, jeżeli zostały one zaliczone do okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty na podstawie odrębnych przepisów (art. 20 ust. 2 u.s.r.).

Mając na uwadze argumentację przytoczoną w uzasadnieniu odwołania Sąd zważył, że w latach 70-tych i 80-tych ubezpieczenie społeczne rolników nierzadko zbiegało się z ubezpieczeniem pracowniczym na skutek jednoczesnego zatrudnienia rolnika poza rolnictwem, przez co rolnicy stawali się dwuzawodowi. W związku z taką praktyką w warunkach obligatoryjności ubezpieczeń społecznych mogło istnieć podwójne ubezpieczenie z tytułu prowadzenia gospodarstwa rolnego lub pracy w nim i jednoczesnego wykonywania zatrudnienia poza rolnictwem. Na tym tle może istnieć zbieg uprawnień do świadczeń emerytalnych na podstawie tych odrębnych systemów ubezpieczeń społecznych, a systemy ubezpieczenia społecznego rolników i pracowników, mimo rozdzielnych regulacji i osobnych źródeł finansowania od początku respektowały wzajemnie okresy podlegania ubezpieczeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2019 r., I UK 314/18).

Zbieg ten jest jednak uzależniony od potwierdzenia w ustaleniach faktycznych, że ubezpieczony rzeczywiście pracował w gospodarstwie rolnym w okresie, gdy równocześnie podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu pracowniczego.

Należy zauważyć, że w obydwu systemach ubezpieczeń: rolniczym i powszechnym, zawarto regulacje przewidujące nieuwzględnianie okresów ubezpieczenia w pokrywających się jednostkach czasu. Regulacje te oznaczają jedynie, że tych samych okresów nie bierze się pod uwagę przy ustalaniu uprawnień do dwóch różnych świadczeń, opartych na różnych systemach ubezpieczenia społecznego. Z regulacji tych wynika jednak jedynie, że okresy, które zostały już uwzględnione przy ustalaniu prawa do emerytury rolniczej, nie mogą być następnie zaliczone do okresu, od którego zależy nabycie prawa do emerytury pracowniczego. W konsekwencji dokonanie przez ubezpieczonego wyboru co do zaliczenia wskazanego okresu do okresu ubezpieczenia, od którego zależy prawo do emerytury w określonym systemie (pracowniczym lub rolniczym), uniemożliwia późniejsze zaliczenie tego samego okresu w innym systemie (por. wyrok z 8 maja 2007 r., II UK 164/06, OSNP 2008 nr 11-12, poz. 172).

Należy jednak podkreślić, że wynikający z art. 20 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników zakaz podwójnego uwzględniania okresów ubezpieczenia dotyczy jedynie tych okresów, od których zależy prawo do emerytury lub renty, a więc okresów prawo to kształtujących (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2013 r., III UK 78/12). Nie chodzi zatem o samo czasowe pokrywanie się różnych okresów aktywności zawodowej skutkującej powstaniem tytułu ubezpieczenia społecznego ale o zakaz podwójnego zaliczenia tego samego okresu ubezpieczenia z tego samego tytułu ubezpieczenia.

Ponadto wskazać należy, że w polskim systemie ubezpieczeń obowiązuje przyjęta przez ustawodawcę zasada jednego świadczenia, która dotyczy zbiegu świadczenia przysługującego z tytułu prawa do renty lub emerytury rolniczej ze świadczeniem przysługującym z tych samych tytułów, ale z innego ubezpieczenia społecznego.

Statuuje ją art. 33 ust. 2 tej ustawy przewidujący, że w razie zbiegu prawa do emerytury lub renty przysługującej na podstawie ustawy z prawem do emerytury lub renty z innego ubezpieczenia społecznego, uprawnionemu wypłaca się jedno wybrane przez niego świadczenie, z zastrzeżeniem ust. 4 przy czym stosownie do treści z ust. 2a przepisu ust. 2

nie stosuje się do osób uprawnionych jednocześnie do emerytury rolniczej oraz do emerytury przyznanej na podstawie art. 24 ust. 1, art. 24a lub art. 184 przepisów emerytalnych.

Zbieg praw do świadczeń według art. 33 ust. 2 odnosi się do sytuacji, gdy ubezpieczony ma niezależne prawa do emerytur w obu systemach, czyli oparte na wystarczających (samodzielnych) okresach ubezpieczenia.

W niniejszej sprawie ubezpieczony nie nabył równoległe prawa do emerytur z dwóch systemów.

W realiach badanej sprawy ubezpieczony A. G. ma przyznane prawo do emerytury pracowniczej poczynając od 15 stycznia 1998 roku na podstawie decyzji ZUS z dnia 25 marca 1998 r. Do wymaganego do uzyskania tej emerytury okresu ubezpieczenia Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaliczył następujące okresy :

29.06.1954 r. – 15.11.1954 r. – praca w gospodarstwie rolnym rodziców

16.11.1954 r. – 7.11.1956 r. – okres służby wojskowej

8.11.1956 r. – 22.08.1957 r. – praca w gospodarstwie rolnym rodziców

22.08.1958 r. – 6.06.1959 r. – zatrudnienie

1.07.1959 r. -31.12.1976 r. – zatrudnienie

1.07.1977 r. – 30.09.1995 r. okres opłacania składek na ubezpieczenia społeczne rolników.

Bez zaliczenia powyższych okresów podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników i wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16. roku życia, ubezpieczony nie uzyskalby prawa do emerytury wobec braku wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego.

Ubezpieczony miał możliwość uzupełniania okresów ubezpieczenia z jednego systemu przy ustalaniu prawa do świadczenia z drugiego systemu, ale ta możliwość istniała tylko do momentu podjęcia przez ubezpieczonego decyzji o wyborze świadczenia. Takiego wyboru ubezpieczony dokonał składając wniosek o emeryturę w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Ponownego prawa wyboru świadczenia korzystniejszego ustawodawca nie przewidział (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 8 maja 2014 roku w sprawie III AUa 1368/13).

Zasadę jednego świadczenia realizuje pośrednio rozwiązanie zawarte w art. 20 ust. 2 ww. ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i art. 10 ust. 3 ww. ustawy o emeryturach i rentach, które przewiduje możliwość uzyskania świadczenia w danym systemie (powszechnym lub rolniczym) także wtedy, gdy ubezpieczony nie zdołał zgromadzić w danym systemie wystarczającego stażu ubezpieczeniowego wymaganego do przyznania mu prawa do emerytury z tego właśnie systemu, co następuje przez doliczenie stażu ubezpieczeniowego z drugiego systemu.

Jest to systemowe rozwiązanie normatywne korzystne dla ubezpieczonego i uwzględniające w samym założeniu jego interes, ponieważ w przeciwnym wypadku brak wymaganego stażu emerytalnego skutkowałby niemożnością nabycia prawa do emerytury w żadnym systemie.

Wspomniana zasada pozostawia woli ubezpieczonego, który system do uzyskania świadczenia emerytalnego wybierze.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 maja 2007 roku (II UK 164/06) wyjaśnił, iż „dokonanie przez ubezpieczonego wyboru co do zaliczenia wskazanego okresu do okresu ubezpieczenia, od którego zależy prawo do emerytury w określonym systemie (pracowniczym lub rolniczym), uniemożliwia późniejsze zaliczenie tego samego okresu w innym systemie (art. 20 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników i art. 10 ust. 3 ustawy emerytalnej”, także: wyroki Sądów Apelacyjnych: w G. z dnia 6 maja 2016 roku w sprawie III AUa 13/16, w Ł. z dnia 8 maja 2014 roku w sprawie III AUa 1368/13 oraz z dnia 8 maja 2017 roku w sprawie III AUa 659/16, w B. z dnia 18 września 2013 roku w sprawie III AUa 290/13).

Nie budzi wątpliwości, że decydująca jest wola ubezpieczonego z jakiego świadczenia chce skorzystać także w sytuacji, gdy zaliczenie okresu ubezpieczenia rolniczego do okresów warunkujących nabycie prawa do emerytury pracowniczej umożliwi mu nabycie tego ostatniego świadczenia, ale jednocześnie pozbawi prawa do emerytury rolniczej.

Ubezpieczony wniosek o emeryturę rolniczą złożył w dniu 27 sierpnia 2019 roku i wówczas pobierał emeryturę przyznaną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych od 15 stycznia 1998 roku. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury rolniczej wskazując, iż co prawda osiągnął wymagany przepisami wiek 65 lat, ale nie ma on wystarczającego okresu ubezpieczenia – 25 lat.

Ubezpieczony pomija okoliczność, że do ustalenia prawa do emerytury „pracowniczej” ZUS uwzględnił już okresy: od 29 czerwca 1954 r. do 15 listopada 1954 r. – praca w gospodarstwie rolnym rodziców, od 16 listopada 1954 r. do 7 listopada 1956 r. – okres służby wojskowej, od 8 listopada 1956 r. do 22 sierpnia 1957 r. – praca w gospodarstwie rolnym rodziców, od 22 sierpnia 1958 r. do 6 czerwca 1959 r. – zatrudnienie, od 1 lipca 1959 r. – do 31 grudnia 1976 r. – zatrudnienie, od 1 lipca 1977 r. do 30 września 1995 r. okres opłacania składek na ubezpieczenia społeczne rolników.

Nie budzi wątpliwości, że tych samych okresów stażu ubezpieczeniowego (prowadzenia gospodarstwa rolnego i wykonywania pracy na podstawie umowy o pracę) nie można zaliczać dwa razy do różnych świadczeń (emerytura pracownicza i emerytura rolnicza). Okresy ubezpieczenia rolniczego zaliczone do emerytury pracowniczej nie mogą być ponownie uwzględnione do ustalenia emerytury rolniczej.

W niniejszej sprawie jedyne okresy niezaliczone przez ZUS do emerytury, które skarżący wskazał w kwestionariuszu, to: od 15 stycznia 1949 r. do 1 września 1949 r. – praca w gospodarstwie rolnym rodziców, od 1975 do 30 czerwca 1977 r. praca we własnym gospodarstwie rolnym, od 1 marca 1957 r. do 22 sierpnia 1958 r. okres pracy zawodowej (J. i w D.), lecz wnioskodawca nie udowodnił w niniejszym postępowaniu tych okresów, a dawałoby one staż w łącznej ilości 4 lat, 8 miesięcy, 20 dni, a zatem byłby to i tak staż niewystarczający do uzyskania prawa do emerytury rolniczej, gdyż wynosi on mniej niż 25 lat.

Wnioskodawca nie sprostał spoczywającemu na nim ciężarowi dowodowemu w tym zakresie - zgodnie z art.6 k.c. w zw. z art. 3 k.p.c. Stosownie bowiem do art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (wyrok SA w Białymstoku z 13.02.2019, I AGa 144/18).

Reasumując - ubezpieczony nie spełnia przesłanek do uzyskania prawa do emerytury rolniczej określonych w art. 19 ww. ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, gdyż nie jest możliwe zaliczenie tych samych okresów które zostały już uwzględnione do emerytury należnej z ZUS i jednocześnie do emerytury rolniczej. Dokonanie przez ubezpieczonego wyboru co do zaliczenia wskazanego okresu do lub rolniczym), uniemożliwia późniejsze zaliczenie tego samego okresu w innym systemie (art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników i art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) (zob. postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 25 czerwca 2020 r. I UK 261/19, L.). Innych okresów niż te, które ZUS uwzględnił, wnioskodawca nie udowodnił, ale nawet przyjmując, że zostałyby one wykazane to i tak stanowiłyby jedynie staż w ilości 4 lat, 8 miesięcy, 20 dni, a zatem byłby to staż niewystarczający do uzyskania prawa do emerytury rolniczej, gdyż wynosi on mniej niż 25 lat.

W tym stanie rzeczy odwołujący nie wykazał żadnego stażu który mógłby zostać zaliczony przez KRUS do ustalenia uprawnień do emerytury rolniczej.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 477¹⁴§ 1 KPC oddalił odwołanie jako niezasadne.

A.P.